

Klasse, naar de have havt Embede i den i 10 Aar og forsaavidt de forblive i det samme Embede, hver et Lønningstillæg af 200 Rd. Der vil hertil i det Høieste medgaae 10,000 Rd. aarligt, og der vil herefter selv i det alleruheldigste Tilfælde, det nemlig, at alle Lønningstillæg i begge Klasser stadig komme til Udredelse, blive et Overskud af over 40,000 Rd. aarlig for Fonden. I Virkeligheden vil det upaatvivlelig blive ikke lidet større, og der vil saaledes formeentlig være rigelige Midler til at afholde alle de Udgifter, der skulle dækkes af Fonden, selv med de mindre væsentlige Udvidelser, som nedenfor ville blive omtalte.

Som ovenfor antydet, ansee imidlertid to af Mindretallets Medlemmer det for rettest, at Maximumslønnen sættes til 400 istedetfor til 425 Edr. Byg, hvorved der for de 250 største Embeder vilde vindes 25 Gange 250 = 6,250 Edr. Byg eller, beregnet efter Gjennemsnitsprisen, 4 Rd. 52 Sk. pr. Lønde, ca. 28,385 Rd. Fondens Overskud vilde herefter endog blive mindst ca. 68,500 Rd. udover det i Regjeringsforslaget paaregnede Beløb, men det er dog just ikke af Hensyn hertil, at de paagjældende Medlemmer foreslaae Maximumslønnen nedsat til 400 Edr. Byg, hvorimod dette væsentlig er begrundet i Formeningen om, at dette maa ansees som en passende Løn for de største Præsteembeder i Forbindelse med den frie Bolig med Have og Jordtilliggende.

De ved det ovenfor Anførte begrundede Ændringer i Lovforslaget ville fremtræde i de nedenfor stillede Forslag til sammes § 2. — Det skal i Forbindelse hermed endnu kun bemærkes, at man for at fjerne enhver Frygt for, at Fonden i Overgangstiden skulde kunne blive for stærkt behyrdet ved Overtagelsen af de allerede paa Embeder hvilende Pensionshjørder, foreslaaer en Tilføining til Lovforslagets § 3, sidste Stykke, der gaaer ud paa at betinge denne Overtagelse af, at dertil ved Vacancen vindes eller alt forinden høves tilstrækkelige Midler.

Hvad dernæst den omtalte Fond angaaer, har Mindretallet ladet sig det være magtpaaliggende at bringe det til at staae klart, hvorledes det ret egentlig forholder sig med den,

og navnlig med Hensyn til dens Anvendelse og Raadigheden over den. Man tør forudsætte, at det ingenlunde har været Regjeringens Mening, at Fonden, eller de dertil henlagte Midler, ikke skulde være at ansee som en Deel af Statens Midler, men betragtes som en særegen kirkelig Eiendom; man erkjender, at en saadan Opfattelse hverken vilde kunne forenes med flere Bestemmelser i Lovforslaget, navnlig dets § 6, eller med Kirke- og Undervisningsministerens Udtalelser. Men det lader sig formeentlig ikke hængte, at der i Lovforslaget findes Udtryk og Bestemmelser, som kunde synes at give Frykten for en anden Opfattelse end den, som man anseer for den ene rigtige, nogen Næring, og derhos i sig selv at være mindre correcte. Hertil hører det, naar det i § 5 siges, at Statskassen fritages for at udrede de Udgifter, der skulde afholdes af Fonden, hvorved denne paa en Maade kunde synes at stilles op som Modspætning til eller dog som ikke henhørende under Statens Midler. Dette er naturligviis ikke Meningen, hvorimod Tanken formeentlig er den, at bestemme, at de Udgifter, som hidtil ere blevne bevilgede af den almindelige Statskasse, for Fremtiden skulde udredes af de Statsmidler, som man anseer det for hensigtsmæssigt at samle i en særskilt Fond til Fremme af kirkelige Diemed. Noogle ubetydelige Ændringer i Lovforslagets § 5 ville gjøre dette klart. — Naar det fremdeles i næstsidste Stykke af § 6 hedder, at de under Litra e og f nævnte Udgifter kunne kun paadrages Fonden med Rigsdagens Samtykke, kan det paa en Maade siges, at derved indirecte er udtalt, at de andre i Paragraphen omtalte Udgifter ikke skulde være afhængige af Rigsdagens Samtykke, og Fonden forsaavidt være undtagen fra Rigsdagens Bevillingsmyndighed. Mindretallet gaaer ud fra, at dette ikke har været Hensigten, og søger Forklaringen af, at der særligt kun tales om Udgifterne under Paragraphens Litra e og f, deri, at netop disse Udgifter forudsættes at skulle særligt bestemmes i hvert enkelt Tilfælde, medens de andre i Paragraphen omtalte Udgiftsposter væsentlig ere begrundede i Lovbestemmelser. Hertil maa imidlertid for det Første bemærkes, at Finants-